

Franz Auerbach

„Numai interesul publicului”

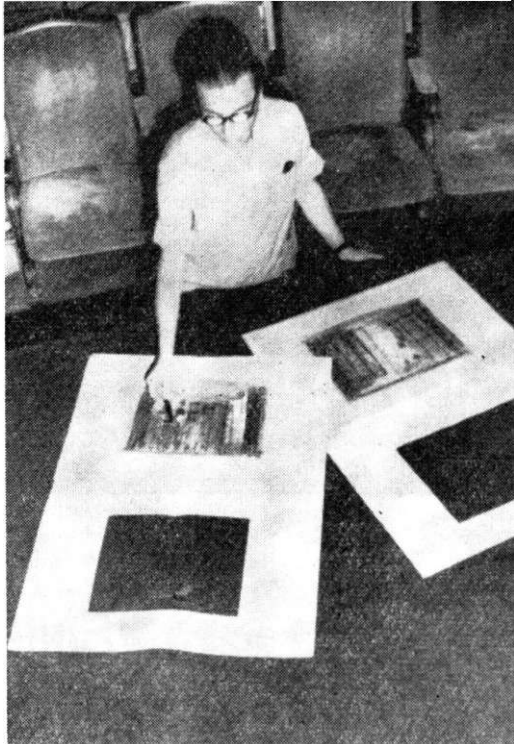
— Care este configurația repertoriului în actuala stagiune și cum se înscrie el în cadrul mai larg al preocupărilor specifice și permanente ale teatrului dumneavoastră?

— În acest an, teatrul nostru, a cărui existență atestă modul just în care este rezolvată problema națională în țara noastră, împlinește 21 de ani de la înființare. Putem considera deci actuala stagiune ca aparținând unei etape mature artistice, care ne obligă la autoexigență și la realizări superioare. De aceea, începând de la stabilirea repertoriului, am căutat, să creăm premisele necesare unei stagiuni care să suscite interesul publicului. Am ales două dintre cele mai valoroase piese ale literaturii dramatice evreiești, piese pe care le considerăm adevărate pietre de hotar: *Golem* de H. Leivik și *Noaptea în târgul vechi* de I. L. Peretz. Din dramaturgia românească, pe care o cultivăm cu consecvență (așa cum o demonstrează repertoriile din fiecare an), ne-am oprit asupra pieselor *Camuflaj* de Al. Mirodu și *Răzbușunarea susleuului* de Victor Ion Popa. Din dramaturgia clasică universală vom juca *Școala femeilor* de Molière și, pentru prima oară, Ibsen: *Constructorul Solness*; ambele piese le considerăm foarte importante din punctul de vedere al problemelor de măiestrie actoricească, pe care sperăm să le rezolvăm cu succes.

Din literatura modernă vom juca *Actul de căsătorie* de Kischon și *Ordinul* de Hochwälder. În afară de titlurile enumerate până acum vom pregăti un spectacol muzical, foarte divers ca structură, cuprinzând folclor evreiesc, cuplete și miniaturi pe teme de actualitate, muzică veche și modernă etc., gen de spectacol intrat în tradiția teatrului nostru.

— Ce se întreprinde în teatru pentru a desăvârși pregătirea profesională a actorilor și pentru a se asigura un flux normal și ritmic de cadre calificate?

— O parte dintre actorii noștri mai tineri sînt absolvenți ai Institutului de teatru. Altă parte au urmat între anii 1956—1957

școală-studio, pe lângă teatru, cu profesori de la I.A.T.C. Problema formării noilor cadre e încă deschisă; pentru viitor, e însă vitală. Ne gîndim la două modalități de a o soluționa: reînființarea studioului-școală pe lângă teatru și crearea unei catedre speciale de 3 ani, cu limba de predare idiș, la Institutul de teatru.

În încheiere, aș vrea să relev interesul deosebit de care se bucură teatrul nostru și dincolo de hotare. Existența unui teatru evreiesc subvenționat este un fenomen aproape unic în lume. Nici în S.U.A., unde locuiesc 6 milioane de evrei, nu există un astfel de teatru. Am primit mai multe oferte pentru turnee în străinătate — din Franța, Belgia, Germania — și purtăm nădejdea că vom putea răspunde, cu acte artistice demne, solicitărilor și interesului care ne întîmpină.

